

Kære alle sammen

Så er vi her igen. Mange af os har efterhånden været til generalforsamling mange gange. Jeg kan fortælle jer, at vi i Kolding Lærerkreds er utroligt glade for, at vi år efter år kan mønstre så mange medlemmer til vores generalforsamling. Det er der ikke ret mange kredse, der kan bryste sig med. Så lad os lige give os selv en klapsalve for det. Det er med meget stor glæde, at jeg på egne og Kolding Lærerkreds' vegne kan byde jer alle sammen velkommen til generalforsamling 2025. De næste timer skal vi nyde hinandens selskab. Vi har i år et rigtig relevant og spændende oplæg i forlængelse af generalforsamlingens officielle del, så der er en helt naturlig grænse for hvor lang min mundtlige beretning må være, hvilket jeg tænker at I sætter pris på.

Således opløftet over dette

Velkommen til Kolding Lærerkreds generalforsamling 2025.

Arbejdstidsaftalen – A20

I år vil arbejdstidsaftalen samt vores lokale arbejdstidsaftale ikke fylde særlig meget i min beretning, og jeg vil i højere grad kigge fremad i krystalkuglen. Det skyldes ganske enkelt, at vores centrale arbejdstidsaftale A20 reelt ikke har været på "bordet" i Danmarks Lærerforening i den forgangne periode. Jeg har dog en klar fornemmelse af, at den i det kommende år vil blive genstand for en lang række møder og beslutninger. Og hvorfor så det?

Jo – det er ganske enkelt fordi, at A20 nu har haft en tilstrækkelig lang periode i forhold til implementeringen, således at der nu med reel data – ikke mindst data i form af konkrete erfaringer – kan drages en række konklusioner, og konklusionerne er, måske ikke så overraskende, følgende: Indførelsen af en aftalebaseret arbejdstidsaftale i form af A20 og udfasningen af den lovbestemte arbejdstidshåndtering i form af Lov 409 har bibragt et bedre samarbejde ude på skolerne, og har været medvirkende til, at der er sket en stigning i den opfattede medbestemmelse og dialog ude på skolerne. Det er yderst positivt.

Det kan dog også konkluderes, at A20 i sin nuværende form har den klare svaghed, at den har vist sig at være svær at støtte ret på. Så hvad gør vi så ved det? Jeg har til møderne med hovedforeningen gentagne gange drøftet dette, og der er heldigvis en udpræget fælles holdning i alle kroge af Danmarks Lærerforening. En holdning om, at vi til stadighed i samarbejde med Kommunernes Landsforening skal udbrede hvad intentionerne bag aftalen var, og ikke mindst intentionerne om et gensidigt samarbejdsspør. Ingen af parterne er tjent med, hvis der ikke er en fælles forståelse af dette, og slet ikke hvis det bliver meget personafhængigt. Altså hvis det vigtigste for en reel dialogbaseret arbejdstidsaftale lige pludselig bliver afhængig af hvilken skoleleder, der sidder på den enkelte skole, eller hvilken skolechef og skoledirektør, der sidder på forvaltningen. Det bliver helt sikkert denne problematik vi fremadrettet skal arbejde ind i. Et arbejde som jeg og Kolding Lærerkreds glæder os til at indgå i. En decideret tidslinje for dette arbejde i Danmarks Lærerforening

er der ikke i skrivende stund, men jeg kunne forstille mig, at det kunne blive en del af den kommende dialog om OK26. Vi vil i Kolding Lærerkreds følge dette meget tæt.

Jeg vil nu bevæge mig videre i min mundtlige beretning, og tale lidt om den kommunale økonomi. Ikke mindst med fokus på tildelingsmodellen, incitamentsmodellen samt det politiske og forvaltningsmæssige fokus på det specialiserede område. Så jeg vil naturligvis også lige runde Lillehammer og Thomas Nordahl, så der vil også være en del vedrørende inklusionsopgaven.

Kommunal økonomi ,tildelingsmodel og inklusion

I sidste års mundtlige beretning tillod jeg mig at være lidt stolt på Kolding Lærerkreds' vegne, da det var lykkedes os i samarbejde med det politiske system at hente i omegnen af 21 millioner kroner i sparemaal, der ikke skulle indfris samt 12-15 millioner kroner i reel tilførsel til skoleområdet. Vi var dog stadig bekymrede, da det lå et stort arbejde foran os i forhold til budgetnoterne. Noter, der lagde op til, at der skulle ske massive besparelser gennem "effektiviseringer".

Jeg vil gerne nu advare jer alle, da det godt kan blive endnu mere selvtilfreds-agtigt end det var sidste år. Men – jeg lovede jer i den mundtlige beretning sidste år, at vi i Kolding Lærerkreds ville kæmpe indædt for, at Danmarks billigste skolevæsen, hvilket vi var på det tidspunkt, ikke skulle rammes af besparelser, men derimod tilføres penge.

Nå, Hr. Willesen. Ud med sproget. Hvad er det du og resten af Kolding Lærerkreds er så stolte over? Lad mig gøre det så kort og præcist som muligt. Vi er lykkedes med at få lagt ”effektiviserings-mål” – altså besparelser på ikke mindre end knap 40 millioner kroner i graven **OG** det er lykkedes for os at få tilført skolevæsenet i omegnen af 15 millioner kroner hvert år i 4 år. Altså en samlet tilførsel på 60 millioner kroner.

Det synes jeg, vi alle sammen godt kan være tilfredse med. Nu kommer der naturligvis et forsat arbejde med at følge udmøntningen af pengene og at forsætte bevægelsen fremad, da der naturligvis stadig er meget, der kan gøres for at skabe de fornødne rammer for, at vi kan lykkedes som folkeskolelærere, børnehaveklasseledere, undervisere på CSV, UU-vejledere, medarbejdere på PPR osv.

En af de ting vi har meget stor fokus på lige nu er den stadige forvaltningsmæssige og politiske interesse for Lillehammer og Thomas Nordahl. Mange af os deltog i det store fællesarrangement i Sydbank Arena, hvor bl.a. Thomas Nordahl havde et oplæg om, hvordan man griber inklusionen an i Lillehammer. Thomas Nordahl havde en lang række udsagn, og der var bestemt mange gode betragtninger i forhold til, at vi kan lykkedes i vores daglige arbejde og at børnene kan lykkedes i deres skolegang. Men det er bare utroligt vigtigt, at vi alle er på samme side, når vi taler om rammen. Jeg tillader mig nu lige at lave en 100% gentagelse fra sidste års mundtlige beretning. Det gør jeg alene, fordi der er yderst vigtigt, at vi alle til stadighed

husker det. Danmarks Lærerforening har undersøgt modellen, og er kommet frem til følgende:

Lillehammer og Eidskogs skolevæsener er kendetegnet ved:

- Små skoler med virkelig gode fysiske rammer både indenfor og udenfor.
- Korte skoledage (kl. 8.30 – 13.30), små klasser (14 -19 elever).
- Lærerne står aldrig alene i klassen – der er både tolærerordning og tradition for at bruge assistenter i undervisningen. Derfor er der gode muligheder for holddannelse og fleksibelt tilrettelagt undervisning.
- Faglighed og lærernes relationer til alle elever anses som hinandens forudsætninger.
- Lærerplanerne og den norske lovgivning holder fokus på den enkelte elevs progression og ikke måltal og test. Det giver lærerne et mere fleksibelt udgangspunkt for at planlægge en undervisning for alle elever.
- Data om eleverne bruges pædagogisk – og ikke i en national tilsynsoptik.
- Forældrene har stor tillid til skolen, og der er få klager. Der bliver prioriteret god tid til tæt skole/hjem-samarbejde.
- Det har været en lang proces, og der har været og er forsat massiv fokus på kompetenceudvikling.
- Fokus på tidlig indsats – både i børnehave og skole.

- Gode rammer for at kunne arbejde sammen; både i klasseteam, årgangsteam, fagteams og ugentlige fællesmøder for alle på skolen.
- Skoleledelsen bruger meget tid på faglig og pædagogisk ledelse – særligt på observation og sparring.
- Norges PPR (PPT) har stor skoletilknytning og deltager helt ind i praksis og ser sig selv som refleksionspart. Det er ikke primært psykologisk fokus men pædagogisk og didaktisk fokus, hvilket betyder at mange i PPT har erfaring fra praksis.
- Markant fokus på tilgængelighed for alle støttestrukturer (PPT, sundhedsplejerske, socialrådgiver er på skolen).

Jeg vil ikke her fra talerstolen bare stå og råbe ad ønsket om at udvikle skolerne i Kolding og resten af Danmark mod et skolevæsen, hvor der er mulighed for en større inklusion. Det er også både Kolding Lærerkreds' og Danmarks Lærerforenings klare holdning. Det er bare ikke okay at parkere ansvaret hos os som lærere og børnehaveklasseledere, uden at give os de fornødne rammer for at kunne lykkes. Det provokerer mig derfor lidt, at Thomas Nordahl som afskedssalut lige får nævnt, at det norske skolevæsen ikke er dyrere end det danske. Det er ikke usandt, og det fremgår også af en rapport fra Kommunernes Landsforening. Det er desværre bare en totalt uvedkommende sammenligning i vores kontekst i Kolding Kommune. Hvis man gider og bruge sin tid på lige at læse hele rapporten igennem, så siger den, at det danske skolevæsen er dyrere end det norske, men skolevæsenet i

Lillehammer er cirka 17.000 kroner dyrere pr. elev end det billigste skolevæsen i Danmark. På det tidspunkt hvor den rapport blev skrevet, ja – da var Kolding den uheldige ejer af Danmarks billigste skolevæsen. Det betyder ganske enkelt, at hvis vi i Kolding Kommune skulle gives den samme økonomiske ramme for at kunne lykkes – ja, så skulle skolevæsenet tilføres mellem 150 og 170 millioner kroner hver eneste år. En pointe jeg har nævnt for vores kommunalpolitikere og Børne- og Uddannelsesforvaltningen. Vi er ligeledes i en dialog med lederforeningen om dette, og de deler langt hen ad vejen vores synspunkt på dette område.

Som en delvist afledt effekt af det øgede fokus på inklusion i almenområdet, så er der naturligvis også en væsentlig politisk og forvaltningsmæssig fokus på det specialiserede område. Som i Kolding. I den forbindelse har jeg deltaget i en række møder. I forhold til de officielle møder med forvaltningen, så indgår vi i dialog med den klare holdning, at der altid vil være en elevgruppe der har brug for specialundervisning, hvorfor der altid vil være behov for specialskoler. Denne holdning deles heldigvis af skolelederforeningen og også af forvaltningen. Men – ikke desto mindre, så har jeg en klar fornemmelse af, at vi nok ikke har helt den samme forestilling som forvaltningen om, hvor mange elever det drejer sig om. Som tidligere nævnt, så er vi bestemt heller ikke enige i, hvad den økonomiske ramme skal være, for at vi kan lykkes med elevernes bevægelse fra det specialiserede område mod almenområdet. I Kolding Lærerkreds har vi ligeledes haft

mange kaffemøder på mit kontor med vores byrådspolitikere. Jeg har en klar fornemmelse af, at både vi og politikerne nyder møderne, og at begge parter har stor gavn af dem. For at vi har været- og til stadighed kan være klædt bedst muligt på til disse møder, så har vi haft et tæt samarbejde med vores tillidsrepræsentanter. Vi har ligeledes lavet en køreplan for fysiske besøg ude på vores specialskoler og i vores specialklasser. Vi har allerede været på en del af dem, og vi har talt med tillidsrepræsentanterne og også deres kolleger.

Nu vil jeg så lige vende tilbage til forvaltningens holdning, og hvorfor det har været særligt vigtigt at være i den netop nævnte tætte kontakt. I et møde med forvaltningen, er det blevet nævnt, at flere af de børn, der på nuværende tidspunkt er sendt ud i et specialiseret tilbud, muligvis er blevet frataget deres muligheder for at få det bedste skoletilbud ved ikke at forsætte i deres klasse i almen skolen, og at vi måske over tid vil kunne modtage berettigede klager fra denne gruppe af elever, fordi vi bl.a. har frataget dem deres mulighed for at være i et værdiskabende fællesskab.

Denne udmelding både undrer og provokerer mig kraftigt. Særligt af disse to grunde. For det første er det komplet ligegyldigt at tale om, at vi kan løfte opgaven med en radikal højere grad af inklusion, når alt foregår i et nulsumsspil, hvor der på ingen måde tilføres de nødvendige midler. Jo jo.. jeg har jo lige sagt, at det lykkedes at få tilført flere millioner kroner, men jeg nævnte også, at det var jeres lokale kreds Kolding Lærerkreds der kæmpede for det. Det var ikke direktionens udspil. For det andet, så er det

ganske enkelt forkert, at de elever, der er på vores specialskoler og i vores specialklasser, er blevet frataget et værdiskabende fællesskab.

Vi har som sagt været ude og tale med TR og vores kolleger derude. Meldingen er ganske klar: Vores elever er i den grad i et meningsfuldt og værdiskabende fællesskab. Ofte et fællesskab, som de ikke mærkede, da de var placeret i en almenklasse uden den nødvendige økonomi til at afhjælpe deres udfordringer. Denne konklusion drager de gennem reel erfaring og gennem rigtige samtaler med rigtigt børn og rigtige forældre.

Det er faktisk rigtige data. Jeg kunne nu forsætte i timevis om min holdning til det misbrug, der foregår, ikke bare på skoleområdet og ikke bare i Kolding, men overalt under den data- og forskningsdrevne fane. Datadrevet og forskningsbaseret styring uden absolut hovedvægt på data netop fra os elever, forældre og skolernes ansatte har ganske enkelt ingen værdi, og efterlader alle på perronen.

Dette bringer mig naturligt videre til at sige noget om arbejdsmiljøet. Den opmærksomme lytter har måske lagt mærke til, at jeg i år har valgt at lægge flere temaer sammen. Det har jeg også gjort med det næste, som jeg har valgt at kalde:

Arbejdsmiljø, Folkeskolens kvalitetsprogram samt kommunikation

Som I ved, så betyder vores arbejdsmiljø helt utrolig meget. Hvis arbejdsmiljøet ikke er godt, så er det også meget svært at lave god undervisning og den bedst mulige trivsel for eleverne. Hvis

arbejdsmiljøet vedvarende halter, så er det ligeledes ofte en faktor, der kan føre til akut psykisk overbelastning, stress, udbrændthed og depression. Derfor er arbejdsmiljøområdet også et kerneområde for os i Kolding Lærerkreds. Så hvad rører der sig på arbejdsmiljøområdet for tiden?

Ja – der er faktisk mange forskellige ting. Lad her blot nævne:

Problematikken med høje følelsesmæssige krav, der er vold og krænkelser, der er frustrationen over ikke at kunne udføre sit arbejde med den kvalitet man ønsker. Det er vigtigt, at vi alle husker på, at vi sammen skal arbejde for, at vores arbejdsmiljø er godt.

Vi hører ofte at "vi bærer hinandens arbejdsmiljø". Det er i høj grad sandt. Når vi f.eks. kigger i de trivselsmålinger, der gennem tiden er lavet i Kolding Kommune, så viser de tydeligt, at vi ligger ret højt i tilfredshed i forhold til samarbejdet med vores kolleger.

At vi bærer hinandens arbejdsmiljø, er dog ikke lig med en ligelig vægtning af ansvaret for, at man kan have et godt arbejdsmiljø. Her er der et øget ansvar længere oppe i hierarkiet. Regeringen skal være med til at skabe den økonomiske og lovgivningsmæssige ramme.

Jeg synes faktisk ikke, at de lykkedes med denne opgave. Hvis politikerne på Christiansborg oprigtigt interesserede sig for folkeskolen og de understøttende funktioner, så ville de næppe blive ved med at hælde ikke finansierede opgaver ned i hovedet på os. Og når de så lige topper den åbenlyse mangel på finansiering med ordene:

”Betragt det som en del af frisættelsesdagsordenen” så bliver jeg helt træt.

Jeg har sagt det her tidligere i en mundtlig beretning, og siger det til alle vores samarbejdspartner ved er hver given lejlighed.

Frisættelse uden den nødvendige økonomiske ramme til at kunne lykkes – det er uddelegering af magtesløshed!

Som tidligere nævnt, så har vores lokale politikere i en årrække prøvet at afsætte flere penge til skolevæsenet. Men hvis vi skal få et forbedret arbejdsmiljø, så er det vigtigt, at de også følger udmøntningen af de økonomiske midler helt til dørs.

I forbindelse med den seneste tilførsel af midler til folkeskolen har vi haft en god dialog med byrådet. Det resulterede blandt andet i, at der i deres noter til budgetforliget er en klar holdning til, at der skal ansættes flere medarbejdere og at det skal være medarbejdere der har de fornødne kompetencer til at træde ind i en co-teaching rolle.

Ligeledes er der politisk en klar holdning til, at der i starten skal være et stort fokus på indskoling i den sammenhæng.

Det har derfor skuffet os en del, at forvaltningen på en direkte forespørgsel ind til dette, ikke har kunne fremkomme med et svar på, hvordan de kontrollerer at pengene bliver brugt til netop dette.

Jeg kan love jer, at vi allerede nu er i kontakt med det politiske niveau angående dette, og at vi vil følge det meget tæt. Jeg vil lige kort nævne, at Kolding Kommune har opsagt deres

samarbejde med Bureau Veritas, der var det firma, der i en årrække har arbejdsmiljøcertificeret kommunen. Jeg og resten af medarbejdersiden i Hovedudvalget har igennem en periode problematiseret dette.

Kolding Kommune er nu overgået til et samarbejde med Arbejdstilsynet i stedet. Nogle af jer blev informeret om dette i forbindelse med kommunens arbejdsmiljøkonference. I Kolding Lærerkreds har vi set frem til dette med stor forventning.

Jeg lovede også at sige noget vedrørende kommunikation. Her tænker jeg ikke mindst på det fokus skolevæsenet har haft i pressen i den forgangne periode.

Vi er i Kolding Lærerkreds ganske klar over, at der flere steder op igennem systemet er en stor irritation over, at der har været så mange kritiske historier om skolevæsenet i Kolding.

Der har der været stor irritation over, at vores medlemmer er gået til pressen. At forældre er gået til pressen. At jeg som formand for Kolding Lærerkreds har kommenteret i pressen.

Børne- og Uddannelsesforvaltningen og nogle få politikere har udråbt pressen som den store syndebuk, der blot ønsker at kritisere skolevæsenet. Jeg mener, at billedet bør nuanceres betragteligt, og at man måske kommunalt også skulle kigge indad.

Både i forhold til reel praksis og pressestrategi. Lad mig komme med et konkret eksempel. Jeg har i forbindelse med et strategiseminar med det samlede Hovedudvalg påpeget, at et af de store problemer pressehåndteringsmæssigt er, at man ikke

har to strategier. Én strategi for, hvordan man håndterer udfordringer man ikke har kendt til, der pludselig dukker op i pressen. Og en strategi for, hvordan man håndterer historier, der dukker op i pressen, som man udmærket har kendt til i lang tid, men som man har ignoreret eller ikke har taget seriøst nok.

Jeg ved godt at det var en smule provokatorisk sagt, men det bliver det ikke mindre sandt af. Jeg har ligeledes været helt klar i mælet i forhold til, at når vores medlemmer går til pressen, så er det langt fra deres første skridt. Der ligger en forhistorie, hvor man igennem lang tid ikke er blevet lyttet til. Når jeg som formand for Kolding Lærerkreds ytrer mig kritisk til pressen, så er det som på bagkant af, at vi i en længere periode har påpeget problematikker, der ikke bliver løst.

Lad mig først lige slå et fast. Vi er også godt klar over, at der er en balancegang imellem at tale skolevæsenet op og at tale det ned.

Det betyder også rigtig meget for os og for jer, at der er en form for balance i dette over tid, men vi kan som fagforening ganske enkelt ikke ignorere, når vores medlemmers arbejdsmiljø er på spil.

Jeg har gennem mine mere end 20 år i Kolding Lærerkreds altid påpeget overfor vores politikere og skiftende skolechefer og -direktører, at når vi taler om arbejdsmiljøet, så skal der ganske enkelt være en "base" af høj kvalitet, der skabes gennem seriøst arbejde og høj prioritering. Arbejdsmiljø kan ikke skabes ved at "tale" om de gode historier, hvis hele eller store dele af basen vakler.

Jeg synes måske også det er på sin plads lige at minde os alle sammen om, at de kritiske historier i pressen jo faktisk ikke retter en kritik mod jer og jeres arbejde. De retter en kritik mod, at der ikke gøres tilstrækkeligt i forhold til, at vi og vores kolleger rent faktisk kan lykkes i vores vigtige arbejde med kommunens børn og unge.

Apropos vores arbejdsmiljø, så vil jeg lige kort sige lidt om Folkeskolens Kvalitetsprogram. Foran os alle ligger der i de næste år ikke mindre ind 33 punkter, der løbende skal implementeres. Da der, muligvis bevist, ikke som sådan tales om, at det er en reform, ja – så er der meget lidt ekstra finansiering med til implementeringen.

Jeg vil her nøjes kort med at skitsere udfordringerne i **3** af punkterne.

Der lægges i programmet op til markante investeringer i faglokaler, dog uden, at der som sådan følger penge med til dette.

I skrivende stund er det på dagsordenen for mødet i Børne- og Uddannelsesudvalget, og her fremgår det, at der i Kolding Kommune ikke umiddelbart sættes penge af til dette.

Ekspertgruppen, der blev nedsat for at kigge på fagfornyelsen, er blevet færdige, og der lægges fra deres side op til, at der allerede nu skal afsættes tid til skoleudvikling inden den reelle indførelse af folkeskolens fagplaner i skoleåret 27/28, da vi ellers vil stå med en meget stor opgave, og at det ikke er hensigtsmæssigt igen at "køre mens vi asfalterer".

Dette har vi allerede nu pointeret overfor forvaltningen i forbindelse med et fællesmøde med skolelederne.

Endelig vil jeg lige nævne indførelsen af Juniormesterlære. Dette blev vi blandt andet informeret om på sidste brugernævnsmøde.

Her blev der blandt andet nævnt, at den skole, der skal drifte den kommende ordning med juniormesterlære, bliver distriktsskole for de elever.

Det efterlader os dog med et spørgsmål, der hænger sammen med den forfærdelige indførelse af incitamentsmodellen på skoleområdet.

For hvad nu hvis de private aktører ikke mener, at de elever, der kommer ud kan rummes på arbejdspladsen? Er det så den nye distriktsskoles ansvar at opstille et skoletilbud til de elever?

Hvis der er en overrepræsentation af elever, der afprøver juniormesterlære i stedet for at blive visiteret til et specialtilbud, hvad sker der så, hvis de ikke lykkes i mesterlæren, men skal i et specialtilbud.

Er det så den nye distriktsskole der skal betale "straf tariffen" jævnfør incitamentsmodellen?

Disse spørgsmål har vi stillet til formandskabet i Børne- og Uddannelsesudvalget, og vil ligeledes snarest spørge forvaltningen ind til dette.

Jeg vil nu gå videre, og ganske kort kommentere nogle af anbefalingerne fra

Trivselskommissionen

Trivselskommissionen lægger op til at styrke den almene folkeskole, så flere elever kan trives bedre. Det kan vi i Kolding Lærerkreds kun støtte op om.

Udover en styrkelse af almenområde, er der anbefaling om smartphonefrie skoler og justering af prøvetrykket i folkeskolen.

Som jeg har skitseret indtil videre i min mundtlige beretning, så står vi med alvorlige udfordringer i skolevæsenet. Det gode arbejdsmiljø er truet. Der er en stigende mistrivsel i folkeskolen. Flere børn i skolevægning, flere voldelige episoder og flere, der ikke får den rette hjælp og støtte, og at trivselskommissionen lægger vægt på, at det skal løses, og faktisk også kommer med et udspil til, hvad der skal tilføres af midler, så er det en positiv bevægelse.

Kommissionens anbefalinger om ændret karakterskala og færre prøver i folkeskolen er ligeledes positivt.

Hvad der dog kan irritere mig en smule er, at ud af de mange anbefalinger, så var det der fyldte i pressen stort set ene og alene de to anbefalinger, der drejer sig om forældrenes ansvar og fjernelsen af smartphones fra skolen.

Jeg vil her blot citere formanden for Danmarks Lærerforening

Gordon Ørskov Madsen:

"...det ganske enkelt ikke nok at tale om skærme og smartphones, hvis vi skal have flere børn og unge til at trives. Der er behov for

skoler med større overskud, for faste klasselærere, hurtigere hjælp og støtte og mere tid til at arbejde aktivt med relationer, trivsel og fællesskaber. Skolerne kan spille en kæmpe rolle, men det kræver, at vi har rammerne til at løfte opgaven.” Citat slut.

Det sidste jeg vil vende inden min afrunding er det forestående **kommunalvalg den 18. november 2025.**

Her og nu ved vi jo ikke, om

Kommunalvalget

bliver overhalet indenom af et folketingsvalg, men det må tiden jo vise. Der er allerede sivet lidt information ud vedrørende valgløfter til den kommende valgkamp.

Det der kan høres på vandrørene er, at der er en form for konsensus om, at man i det netop indgående budget har valgt ikke at gennemføre det omfang af besparelser, der var lagt op til, samt, at man har tilføjet penge ud i årene ved at bruge af kommunens likviditet.

Dette er også helt korrekt, men vi vil fra Kolding Lærerkreds' side naturligvis stadig prøve at få yderligere penge til skolevæsenet, samt en politisk tilkendegivelse i forhold til, at skolevæsenet, om end vi ikke længere ligger helt i bunden – forsat skal løftes.

Det arbejde er vi allerede startet på, og vi forsætter naturligvis det arbejde.

(Afrunding)

Jeg er nu ved at være ved vejs ende med den mundtlige beretning. Det lykkedes vist ikke helt at gøre den markant kortere, men der har også været rigeligt med vigtige arbejdsopgaver hen over året.

En tak skal lyde til det politiske system. Både til formanden, der altid er både lyttende og interesseret i vores medlemmers arbejdsliv og i hvordan de bedst kan støtte op om dem.

Børne- og Uddannelsesforvaltningen og ledernetværket for samarbejdet i den forgangne periode.

Tak til alle tillidsrepræsentanterne og arbejdsmiljørepræsentanterne for det arbejde i leverer hver dag for jeres kolleger, og for det samarbejde i har med os.

Tak til de aktive seniorer. I leverer til stadighed et kæmpe stort stykke arbejde for seniorerne med gode og spændende programmer.

En særlig til alle i kredsstyrelsen for det store arbejde i det forgangne år.

Og ikke mindst - Tak til alle jer fremmødte og jeres kolleger for det store stykke arbejde I leverer hver evig eneste dag.

Jeg overgiver hermed beretningen til generalforsamlingen og håber på en god og konstruktiv debat.